దయ్యం చేసిన హత్యలు

విశ్వమోహిని

'మేరే అంగ్ నేమే
తుమ్ హారా క్యా కామ్ హై....'

—రాత్రి పదకొండు గంటలకు హుషారుగా పాడుకొంటూ ఇంటి తాళం తీసాడు వెంకట్రావు.

ఓ మిత్రుడితో కలిసి 'లావారిస్' సినిమాకు ఫస్టుషోకి వెళ్ళాడు. సినిమా అయ్యాక యిద్దరూ కలిసి హోటల్ కి వెళ్ళి భోజనం చేసారు. ఆ తరువాత స్నేహితుణ్ని తన కారులో డ్రాప్ చేసి యింటికి చేరుకునేసరికి ఆ వేళ అయింది.

పాంటూ, షర్టూలో నుండి లుంగీ, బనియన్లలోకి మారి, బాత్ రూంలోకి వెళ్ళాడు. పియర్స్ సోపులో ముఖం కడుక్కొని, టర్కీ టవల్ తో తుడుచుకున్నాడు. తరువాత లివింగ్ రూంలో వున్న డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ వద్ద కూర్చుని దువ్వెనతో తల దువ్వుకొన్నాడు. అంత సేపూ అతని నోట్లో 'లావారిస్' పాప్యులర్ సాంగ్ నాను

తూనే వుంది.

లివింగ్ రూంలో లైటార్పి, బెడ్ రూంకి వెళ్ళాడు. స్విచ్ వేసినా లైటు వెలగలేదు. బల్బు ఫ్యూజ్ అయి వుంటుందనుకున్నాడు. పడుకునేందుకు బెడ్ వైపు నడిచాడు.

చూపులు బెడ్ మీద పడడంతో — పెద్దగా ఉలిక్కి పడ్డాడు వెంకట్రావు. ఒక క్షణం అతని గుండె ఆగినంత పనయింది. వొళ్ళంతా ముచ్చెమటలు పోసాయి. భయంతో నిలువెల్లా వొణికి పోయాడు. నోట మాట లేదు.

అతని స్థితి చూసా అన్నట్టు దీర్ఘంగా నవ్వింది బెడ్ మీదున్న అస్థిపంజరం!!

కళ్ళు నులుముకుని మళ్ళీ చూశాడు వెంకట్రావు.

తాను కలగనడంలేదు.

అస్థిపంజర మే!

అటు అస్థిపంజరమూ కాకుండా, ఇటు పూర్తిగా మానవశరీరమూ కాకుండా మధ్యస్థంగా వుంది రూపం. ఎక్స్‌రే ఫోటోలు వలె శరీరంలోని ఎముకల గూడు ట్రాన్స్‌పరెంటుగా చీకట్లో మెరుస్తోంది. డెలీరియంలోలా నవ్వు యింకా వినిపిస్తూనే వుంది.

స్వతహాగా ధైర్యవంతుడైన వెంకట్రావు, దిగజారి పోతున్న ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుంటూ, "ఎ....ఎవరు.... నువ్వు?" అన్నాడు తడబడుతూ.

సమాధానంగా మళ్ళీ నవ్వు.

ఆ నవ్వు వికృతంగా, విపరీతంగా అతని గుండెలను చీల్చుతోంది....శరీరమంతా జలదరింప జేస్తోంది.

"నువ్వు....నువ్వెవరు?" మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు వెంక

ట్రావు.

"నన్నే ఎరుగవూ?" ఎదురు ప్రశ్న.

ఆ స్వరంలోని తీవ్రతకు భయకంపితుడయ్యాడు వెంకట్రావు.

అస్పష్టంగా వున్న ఆ రూపం యెక్కడో అలకించినట్లు అనిపిస్తోంది.

ఎక్కడో?.... ఎవరో??....

"గుర్తుపట్టలేదూ?" తీక్ష్ణమయిన ప్రశ్న.

భయంతో నే తలను అడ్డుగా త్రిప్పాడు.

"లేదు" అన్నాడు హీనస్వరంతో.

"నాగభూషణాన్ని!"

చేతిలో బాంబు ప్రేలినట్లు అదిరిపడ్డాడు వెంకట్రావు.

పరీక్షగా చూసాడు ఆ ఆకారంవంక.

ఔను!

నాగభూషణంలాగే వున్నాడు!

గొంతు నాగభూషణానిదే ననడంలో సందేహంలేదు.

కాని....??

"అసంభవం!" అన్నాడు అస్పష్టంగా.

వికృతంగా నవ్వు.

"నాగభూషణం చచ్చిపోయాడు!" అన్నాడు వెంకట్రావు ధైర్యంగా.

మళ్ళీ అదే నవ్వు....

"నాగభూషణం దయ్యం బ్రతికే వుంది....!"

అంతే!

"బాబోయ్! దయ్యం!!" అంటూ భయంతో పెద్దగా అరిచి పడిపోయాడు వెంకట్రావు.

2

అర్ధరాత్రివేళ —

ఎవరో పట్టి కుదిపినట్లయి హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది ఇస్మాయిల్ కి.

కళ్ళు తెరిచాడు.

గదిలో చీకటిగా వుంది.

బ్లూ నైట్ లాంప్ ఎందుకు ఆరిపోయిందా అనుకున్నాడు.

బెడ్ వద్ద యెవరో నిలుచున్నట్లు అనిపించింది.

కళ్ళు నులుముకుని చూసాడు.

అటు అస్థిపంజరమూ కాకుండా, ఇటు పూర్తిగా మానవ శరీరమూ కాకుండా మధ్యస్తంగా వున్న రూపం. ఎక్స్ రే ఫోటోలలోవలె శరీరంలోని ఎముకలగూడు ట్రాన్స్పరెంట్ గా చీకట్లో మెరుస్తోంది.

త్రుళ్ళిపడ్డాడు ఇస్మాయిల్.

డెలీరియంలోలా సన్నని నవ్వు....

ఇస్మాయిల్ గుండెలు జారిపోయాయి.

"లే, ఇస్మాయిల్!...." ఆ ఆకారం అంది.

మలేరియా జ్వరం వచ్చినవాడిలా నిలువెల్లా వొణికి పోతున్నాడు ఇస్మాయిల్.

"ఇస్మాయిల్!....పాపాల పుట్టవు-నీకూ భయమే?!" వ్యంగ్యంగా వున్న మాటలు—యెక్కడినుండో 'ఎకో' అవుతున్నాయి.

ఆ స్వరం ఎక్కడో విన్నట్లనిపించింది ఇస్మాయిల్ కి.

"ను....నువ్వెవరు?...."

"నాగభూషణం .. దెయ్యాన్ని....!!" వికృతమయిన నవ్వు.

"బాబోయ్! సై ....తా....న్!!" భయంతో అరుస్తూ పడిపోయాడు ఇస్మాయిల్.

3

మర్నాడు ఇస్మాయిల్ ఇంట్లో కలుసుకున్నారు అతనూ వెంకట్రావూను.

"అరె, భాయ్! ఆ నాగభూషణంగాడి సైతాన్ మూడు రోజులుగా రాత్రులు కనిపిస్తోంది నాకు" అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

"నాకూ మూడు రాత్రులుగా కనిపిస్తోంది. అసలు ఇంట్లో పడుకోవాలంటేనే భయంగా వుంది" అన్నాడు వెంకట్రావు భయంగా.

ఆ ఆలోచన రావడంతోనే భయంతో వొణికి పోతున్నారిద్దరూ.

"మూడేళ్ళక్రితం చచ్చిపోయిన నాగభూషణం ఇప్పుడు సైతాన్ అవ్వడం నమ్మబుద్ధి కాకుండా వుంది" అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

"అది వాడి దయ్యమే ననడంలో సందేహంలేదు. ఆ రూపం, స్వరం ఎలా మరిచిపోగలం?" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మన రహస్యం తెలుసుకున్నవాడెవడైనా ఆ రూపంలో మనల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడేమోనని నా అనుమానం" అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

"ఆ రహస్యం ఎవరికీ తెలియదు. ఇది నాగభూషణం దయ్యమే!" అని తేల్చేసాడు వెంకట్రావు.

"ఇన్నేళ్ళ తరువాత ఆ సైతాన్ మన వెంటపడ డానికి కారణమేమిటంటావ్?" సాలోచనగా అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

"బహుశా మనల్ని వెతికి పట్టుకు నేసరికి మూడేళ్ళు పట్టివుంటుంది వాడి దయ్యానికి" అన్నాడు వెంకట్రావు.

తల పంకించాడు ఇస్మాయిల్ మౌనంగా.

ఇస్మాయిల్ కి నలభై ఏళ్ళుంటాయి. తెల్లగా, ఎత్తుగా, దృఢంగా వుంటాడు. మానేజిమెంట్ స్టెయిల్ గడ్డం.

వెంకట్రావుదీ అదే వయసు. ఛామనచాయ రంగులో పొట్టిగా, లావుగా వుంటాడు.

"ఇప్పుడేం చేయాలి మనం?" అడిగాడు వెంకట్రావు.

"అదే ఆలోచిస్తున్నాను" అన్నాడు ఇస్మాయిల్ గడ్డం రాసుకుంటూ.

"వెంటనే ఏ భూతవైద్యుణ్ణో తీసుకొచ్చి ఆ దయ్యం పని పట్టించకపోతే — భయంతోనే చచ్చేలా వున్నాం మనం" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"నిజమే. తలచుకుంటేనే గుండె ఆగులోంది. ఆ సైతాన్ పీడవదిలించుకోవడానికి ఏదో చేయాలి మనం" అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

"నాకు తెలిసిన భూతవైద్యుడొకడున్నాడు. వెంటనే అతన్ని పిలిపిస్తాను" అన్నాడు వెంకట్రావు లేస్తూ.

'సరే'నన్నాడు ఇస్మాయిల్

అంతలో టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

రిసీవరందుకొని "హలో!" అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

"నాగభూషణం దయ్యాన్ని....!"

గతుక్కుమన్నాడు ఇస్మాయిల్.

నాగభూషణం దయ్యం ఫోన్ చేస్తోంది!!

ముచ్చెమటలు పోసాయి ఇస్మాయిల్ కి.

చేతిలో ఫోన్ జారిపోయింది.

"ఏమయింది?" అన్నాడు వెంకట్రావు మిత్రుడి అవస్థ చూసి.

"నాగభూషణం.... సైతాన్!" గొంతు పెకల్చుకుని అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

కళ్ళెదుట పామును చూసినవాడిలా త్రుళ్ళిపడ్డాడు వెంకట్రావు.

అంతలో—

టేబిల్ పైకి జారిపోయిన రిసీవరులోనుండి మాటలు స్పష్టంగా వినిపించాయి-'ఇస్మాయిల్!.... వెంకట్రావ్!.. నాగభూషణాన్ని వదిలించుకున్నంత సులభంకాదు— నాగభూషణం దయ్యాన్ని వదిలించుకోవడం .... వంద మంది భూతవైద్యులు వచ్చినా నన్నేం చేయలేరు.... ఇలాంటి పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వేశారో — జాగ్రత్త!.... మళ్ళీ రాత్రికి కలుసుకుందాం....'

రిసీవరులో మాటలు ఆగిపోయాయి.

కొయ్యబొమ్మల్లా వుండిపోయారిద్దరూ.

వారి ముఖాలలో నెత్తురుచుక్క లేదు.

దయ్యం ఫోన్ చేసింది!!

తమ ప్రతి ఆలోచనా దయ్యం పసిగట్టేస్తోంది!

తమ ప్రతి ఎత్తూ దయ్యం కనిపెట్టేస్తోంది.

కింకర్తవ్యతా మూఢులై నిరీక్షణంగా ముఖాలు చూసుకుంటూ వుండిపోయారు మిత్రులిద్దరూ.

4

అర్ధ రాత్రికి ఓ గంటముందు—

తన బెడ్‌రూంలో ఓ భూతవైద్యుణ్ని రహస్యంగా దాచి వుంచాడు ఇస్మాయిల్. నైట్‌లాంప్ వెలిగించి, ముసుగుతన్ని నిద్రపోతున్న వాడిలా పడుకున్నాడు.

అరరాత్రి అయేసరికి నైట్ లాంప్ దానంతటదే ఆరి పోయింది.

నాగభూషణం దయ్యం ఆ గదిలో ప్రత్యక్షమయింది!

'ఇస్మాయిల్ ....!' అన్న పిలుపు.

భయంతో గజగజలాడాడు ఇస్మాయిల్.

"సై ... తా .... న్ ...." అన్నాడు బలవంతంగా నోరు పెకల్చుకుని—దాగివున్న భూతవైద్యుడికి తెలియడం కోసం—

దయ్యం నవ్వింది—డెలీరియంలోలా ....

కునికిపాట్లు పడుతున్న భూతవైద్యుడు వులిక్కిపడి లేచాడు.

'ఓం .... హ్రీం .... హ్రూం ....' అంటూ పెద్దగా మంత్రాలు పఠిస్తూ వేపమండలను ఝుళిపిస్తూ ఒక్కొ అడుగు వేసుకుంటూ దయ్యాన్ని సమీపించసాగాడతను.

భూతవైద్యుణ్ని చూడగానే దయ్యం పారిపోలేదు. స్థిరంగా నిలుచుని అతనివంకే చూస్తూ వుండిపోయింది.

ఇస్మాయిల్ లో భయమూ, ధైర్యమూ రెండూ సమపాళ్ళలో కలుగుతోన్నాయి.

భూతవైద్యుడు రెట్టించిన చురుకుదనంతో దయ్యాన్ని సమీపిస్తున్నాడు గెంతుతూ.

అతని వేపమండల నృత్యాన్ని ఆసక్తిగా తిలకిస్తోంది దయ్యం.

భూతవైద్యుడు దయ్యాన్ని సమీపించాడు.

"శాకినీ! .... ఢాకినీ! .... శంఖినీ! .... లంఖినీ! .... ఓం... హ్రీం .... హ్రూం ...." అంటూ వేపమండల్ని దయ్యం వైపు విసిరాడతను. "చెప్పు, ఎవరు నువ్వు?"

"నీ పాలిట మృత్యువుని!" అంది దయ్యం తోంగ

న్నుండా.

ఉలిక్కిపడ్డాడు భూతవైద్యుడు.

సరుకుని మంత్రాల సాయిని పెంచాడు.

"ఎందుకొచ్చావిక్కడికి?" మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు.

"నిన్ను యమపురికి పంపడానికి!" దయ్యం జవాబు.

ఉలిక్కిపడ్డాడు భూతవైద్యుడు.

అలజడిని కప్పిపుచ్చుకుంటూ, "నీ పెంకితనం మాని తిరిగి చూడకుండా పారిపో .... లేకుంటే నిన్ను భూస్థాపితం చేసేస్తాను" బెదిరించాడు భూతవైద్యుడు.

"అంతకంటే ముందు నిన్ను పాతాళానికి అణగ్రొక్కేస్తాను" అంది దయ్యం.

అదిరిపడ్డాడు భూతవైద్యుడు.

ఇస్మాయిల్ బెడ్ మీద గజగజ వణికిపోతున్నాడు. అంతవరకు భూతవైద్యుడు వున్నాడన్న ధైర్యం క్రమంగా సడలిపోతోంది.

"ఇది సామాన్యమైన దయ్యంలా లేదు ...భూతమో, పిశాచమో అయివుండాలి!...." స్వగతంలా పైకే అన్నాడు భూతవైద్యుడు. "దీనినిప్పుడే సీసాలోకి దించేసి సముద్రంలో విడిచిపెడతాను."

"అంతకుముందే నిన్ను భూమిలో పాతిపెడతాను.." అంటూ అమాంతంగా భూతవైద్యుణ్ని చేతుల్లో పైకెత్తింది దయ్యం. భయంతో కేకలు పెట్టాడు అతను. తీసుకువెళ్ళి ఫ్రెంచ్ విండోలోంచి నిర్లక్ష్యంగా బయటకు విసిరేసిందతన్ని.

ఆ దృశ్యం ఓరకంట గమనించిన ఇస్మాయిల్ కి భయంతో గుండె ఆగినంత పనయింది,

5

"... ఇదీ సంగతి, ప్రాంక్ గారూ! ఎలాగైనా నన్ను కాపాడాలి మీరు" అన్నాడు వెంకట్రావు ప్రాధేయ పడుతూ.

ఆశ్చర్యంతో చూసాడు డిటెక్టివ్ ప్రాంక్.

"నేను భూతవైద్యుణ్ని కాను, మంత్రాలతో దయ్యాలను పారద్రోలడానికి. నేర పరిశోధన నా వృత్తి" అన్నాడు.

"నాకు తెలుసు.... కాని, ఆ దయ్యాన్ని వదిలించుకునే మార్గం కనిపించడంలేదు. భూతవైద్యులవల్ల ఆ పని జరుగుతుందన్న నమ్మకం పోయింది. కనుక ఈ విష యంలో నన్నేంచేయమంటారో, ఎలా కాపాడతారో భారమంతా మీమీద పెడుతున్నాను.... మీరు కోరినంత ఫీజు ఇస్తాను. నన్ను కాపాడండి ప్లీజ్ ...." అన్నాడు వెంకట్రావు. భయందోళనలతో సరిగా నిద్రాహారాలు లేక సగం చిక్కిపోయాడతను.

అతన్ని చూస్తూంటే జాలి కలిగింది డిటెక్టివ్ కి.

"మిమ్మల్ని ఏ విధంగా రక్షించగలనో నాకే తెలి యడంలేదు. ఇది చాలా విచిత్రమయిన కేసు.... అయినా, ఆ దయ్యం మిమ్మల్ని నిజంగానే చంపుతుందని మీరు నమ్ముతున్నారా?" అని అడిగాడు.

"ఔను సార్! ఇంతవరకు భయపెట్టి చంపాలని ప్రయత్నించింది. కాని, అలా జరక్కపోవడంతో ఏ క్షక్ష పిసికో చంపేస్తుందన్న భయం పట్టుకుంది" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"నాగభూషణం బ్రతికుండగా మీరు స్నేహితులని చెప్పారు. మీవల్ల అతనికేదైనా అన్యాయం జరిగిందా?

నిజం చెప్పడం మీకే మంచిది" అన్నాడు ప్రాణ్.

ఒక క్షణం తటపటాయించి, "ఓ వ్యాపారంలో నేను, నాగభూషణం, ఇస్మాయిల్ భాగస్తులం. తెలిసి నేనేమీ అపకారం చేయలేదు నాగభూషణానికి. అయినా, మేమిద్దరమూ కలిసి తనను మోసం చేసినట్లు నాగభూషణం భావిస్తూం దేవాడనుకుంటాను" అన్నాడు వెంకట్రావు.

తరువాత మరికొన్ని వివరాలను సంపాదించాడు ప్రాణ్. నాగభూషణం ఎలా వుంటాడో వెంకట్రావు వర్ణించగా నోట్ చేసుకున్నాడు. మూడేళ్ళ క్రితం నాగభూషణం తాంబరంలో ఓ బోట్ ట్రాజెడీలో మరణించినట్లు తెలుసుకున్నాడు.

"వెంకట్రావుగారూ! ఈసారి నాగభూషణం దయ్యం మళ్ళా మీ వద్దకు వచ్చినట్లయితే వెంటనే నాకు టెలిఫోన్ చెయ్యండి" అన్నాడు ప్రాణ్.

డిటెక్టివ్‌కి ఫీజులో కొంత అడ్వాన్సుగా ఇచ్చి, సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు వెంకట్రావు.

తరువాత అసిస్టెంట్ మిస్ గీతను పిలిచాడు ప్రాణ్.

"గీతా! నువ్వు తాంబరం వెళ్ళి నాగభూషణం అనే వ్యక్తి వివరాలను తెలుసుకునిరా. అతని మరణం ఎలా సంభవించిందో, సహజ మరణం అవునో, కాదో కూడా తెలుసుకో" అని పురమాయించాడు.

6

టెలిఫోన్ విడవకుండా మ్రోగడంలో మెలకువ వచ్చి రిసీవరు అందుకున్నాడు డిటెక్టివ్ ప్రాణ్.

ఫోన్‌లో వెంకట్రావు గొంతు కంగారుగా వినిపించింది — "ప్రాణ్ గారూ! తక్షణం బయలుదేరి

రావాలి మీరు...."

"ఏమయింది?" ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

కాని, అటువైపునుండి జవాబు రాలేదు.

ఫోన్ డిస్కనెక్టు అయిపోయింది.

టైము చూసాడు ప్రాణ్.

అర్ధరాత్రికింకా అయిదు నిముషాలుంది.

గబగబా డ్రెస్ చేసుకుని, రివాల్వర్ జేబులో వేసుకుని, గీతను తలుపు వేసుకొమ్మని చెప్పి హడావుడిగా బయటకు పరుగుత్తాడు.

మైలాపూర్‌లో కచేరీరోడ్‌లో వుంది వెంకట్రావు ఇల్లు. పాతదయినా, యిల్లు పెద్దదే.

పోర్టికోలో ప్రాణ్ కారాపుతూంటే, ఎక్కడి నుండో క్రాకర్స్ బరస్టు అయినట్లు శబ్దం వినిపించింది, ఆ నిశ్శబ్ద నిశీధిని చీల్చుకుంటూ.

హఠాత్తుగా అనిపించింది ప్రాణ్‌కి అది పిస్టల్ ప్రేలిన శబ్దమనీ, వెంకట్రావు యింట్లో నుండే వినవచ్చిందనీను.

తక్షణం, కారులో నుండి బయట కురికాడు.

ఇల్లంతా చీకటితో నిండివుంది.

వీధి తలుపులు బార్లా తెరిచి వున్నాయి.

లోపల యెక్కడో అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది.

అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ఆ చీకట్లోనే ముందుకు సాగాడు.

లోపల గదులలో ఎక్కడో లైటు వెలుగుతున్నట్టు సన్నని వెలుతురు కనిపిస్తోంది.

మెల్లగా అటువైపు నడిచాడు.

కొన్ని అడుగులు వేసేసరికి హఠాత్తుగా అనిపించింది,

తనకు చేరువలో ఎవరో వున్నారని.

జేబులోనుండి రివాల్వర్ తీయబోయాడు.

అప్పటికే ఆలస్యమయిపోయింది.

దేనితోనో అతని తలమీద కొట్టారెవరో!

ఎవరో పరుగెత్తుతున్నట్లు అడుగుల చప్పుడు!!

సమ్మెటపోటులాంటి ఆ దెబ్బతో క్రింద పడిపోయాడు ప్రాణ్. ఏం జరిగిందో గ్రహించేలోపునే అతనికి స్పృహ తప్పింది.

7

ఓ అరగంట తరువాత ప్రాణ్‌కి స్పృహ వచ్చింది.

లోపల గదిలోనుండి వెలుతురు కనిపిస్తోంది. ఎక్కడా అలికిడి మాత్రం లేదు.

తల దిమ్ముగా వుంది. ఒకసారి కణతలు గట్టిగా రుద్దుకుని లేచాడు. జేబులు తడుముకున్నాడు. రివాల్వర్ జేబులోనే వుంది. వెలుతురు వస్తూన్న గదిలోకి వెళ్ళాడు.

అది బెడ్‌రూం.

లోపల వెంకట్రావు నేలపైన నెత్తురుమడుగులో పడివున్నాడు. ఛాతీలో బుల్లెట్ గాయముంది.

హత్య....!

తనను కొట్టినవాడు హంతకుడయివుంటాడనుకున్నాడు ప్రాణ్.

గబగబా వెదికాడు యేమైనా క్లూస్ కనిపిస్తాయేమోనని.

హత్యాయుధం కనిపించలేదు.

టీపాయ్‌మీద ఓ కాగితం కనిపించింది. దానిని తీసి చదివిన ప్రాణ్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

అది లలిత వెంకట్రావుకు రాసిన లేఖ!

అందులో ఇలా వుంది—

'డార్లింగ్!—

కారణాంతరాలవల్ల ఇవాళ రాలేక పోతున్నాను. రేపు రాత్రి తప్పకుండా వస్తాను. కోపగించుకోవు కదూ?

—నీ లలిత.'

గత దినం రాయబడిన వుత్తరం అది.

అది ప్రాణ్ కి బాగా పరిచయమున్న దస్తూరి. గీత స్నేహితురాలు లలిత తరచు గీతకు వుత్తరాలు రాస్తూంటుంది, ఒకే సిటీలో వున్నా. అందుకే దానిని సులభంగా పోల్చగలిగాడు.

ఆ వుత్తరం ప్రాణ్ ని ఆశ్చర్యచకితుణ్ని చేసింది.

హఠాత్తుగా బయట పోలీస్ సైరన్ వినిపించడంతో త్రుళ్ళిపడ్డాడు ప్రాణ్.

వెంటనే వుత్తరం మడిచి జేబులో పెట్టుకుని హాల్లోకి వెళ్ళాడు త్వరత్వరగా. లైట్ వేసాడు.

పోలీస్ జీప్ వచ్చి వెంకట్రావు యింటిముందు ఆగింది.

క్రయింబ్రాంచ్ ఇన్ స్పెక్టర్ మాధవ్ జీప్ దిగి లోపలికొచ్చాడు.

హాల్లో ఎదురయిన డిటెక్టివ్ ప్రాణ్ ని చూసి ఉలిక్కిపడి ఆగిపోయాడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ వదనంలో ఆశ్చర్యం కొట్టవచ్చినట్టు కనిపించింది.

"గుడ్ గాడ్!....ప్రాణ్! ఇక్కడికెలా వచ్చావ్?" అన్నాడు ఎగిరిపడుతూ.

మందహాసం చేసాడు ప్రాణ్.

"నీకు స్వాగతమిద్దామని" అన్నాడు.

"వాట్ హాపెన్డ్ హియర్?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"మర్డర్."

"అదే — యెవర్ని చంపావని అడుగుతున్నాను" డిమాండ్ చేశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"నేను చంపలేదు.... ఈ ఇంటి యజమాని వెంకట్రావుని ఎవరో చంపేసారు" అన్నాడు ప్రాణ్. "శవం బెడ్‌రూంలో వుంది పద."

బెడ్‌రూంలో ప్రవేశించారిద్దరూ.

శవాన్ని, గదినీ పరిశీలనగా చూశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ మాధవ్.

గదిలో చిన్న బుక్ షెల్ఫ్ ఒకటివుంది. అది కొద్దిగా స్థానభ్రంశం చెందినట్లు అనిపించడంతో దానిని జరిపి చూశాడు మాధవ్. గోడలో ఓ చిన్న ఐరన్ సేఫ్ కనిపించింది. దాని తలుపు వోరగా తెరిచి వుంది.

జేబురుమాలుతో దాన్ని పూర్తిగా తెరిచాడు మాధవ్.

సేఫ్ ఖాళీగా వుంది!

డిటెక్టివ్ వంక చూసాడు ఇన్స్పెక్టర్.

సాభిప్రాయంగా తలపంకించాడు ప్రాణ్.

"ఇందులోవి ఏమయ్యాయి?" ప్రశ్నించాడు మాధవ్.

"నాకెలా తెలుస్తుంది?" ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు ప్రాణ్.

అంబులెన్స్‌కీ, ఫింగర్ ప్రింట్స్ ఎక్స్‌పర్టుకీ, ఫోటోగ్రాఫర్ వగైరాలకు ఫోన్ చేశాడు ఇన్స్పెక్టర్.

పోలీసులకు ఆ హత్యను గురించి ఫోన్ చేసింది హంతకుడే అయివుండాలనీ వూహించాడు ప్రాణ్.

వెంకట్రావు బాగా డబ్బున్నవాడనీ, నగరంలోని ఒకటి, రెండు నైట్ క్లబ్స్‌లో వాటాలు వున్నాయనీ తెలుసుకున్న ప్రాణ్, సేఫ్ ఖాళీగా వుండడంతో ఆ హత్య కేవలం ధనంకోసమే జరిగివుంటుందా అనుకొని ఆశ్చర్యపోయాడు.

"ప్రాణ్! యెప్పుడు, యెక్కడ హత్య జరిగినా మాకంటె ముందు నువ్వే ప్రత్యక్షమవుతూంటావు.... టెల్ మీ మాన్, వాటీజ్ యువర్ స్టోరీ నౌ?" అన్నాడు మాధవ్ నిర్మొహమాటంగా.

చిరునవ్వు నవ్వాడు ప్రాణ్. చేతిలోనుండి సిగరెట్ ప్యాకెట్ తీసి ఇన్స్‌పెక్టర్‌కి ఆఫర్ చేశాడు.

"డామ్ యువర్ సిగరెట్!" అన్నాడు మాధవ్ కటువుగా. "స్పిల్ ద స్టోరీ క్విక్లీ."

యూనిఫాంలో వుండగా చాలా స్ట్రబర్న్‌గా వుంటాడు మాధవ్. స్నేహితం కూడా గుర్తుకురాదు. అది అతని వృత్తి నేర్పిన విద్య అని తెలిసిన ప్రాణ్ అతని పలుకుల్ని ప్రవర్తనను అంత సీరియస్‌గా తీసుకోడు.

సిగరెట్ వెలిగించి, "వెల్, ఇన్స్‌పెక్టర్! మొదటి నుండీ చెబుతాను విను...." అన్నాడు ప్రాణ్, అసహనంగా చూస్తూన్న మాధవ్‌తో.

రెండు రోజుల క్రితం వెంకట్రావు తనను కలుసుకున్నది మొదలు, ఆ రాత్రి తనకు ఫోన్ కాల్ రావడం వరకు చెప్పాడు. తరువాత తాను పోర్టికోలో వుండగా పిస్టల్ పాటు వినిపించడమూ, తాను హాల్లోకి అడుగు పెట్టగానే ఎవరో కొట్టి పారిపోవడమూ వివరించాడు.

అపనమ్మకంగా చూశాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"సో, ఈ హత్య దయ్యం చేసిందని నన్ను నమ్మమంటావు కదూ?" అన్నాడు.

"నీ ఇష్టం" అన్నాడు ప్రాణ్.

"యూ ఆర్ రియల్లీ ఇన్ ఎ సూప్ దిస్ టైమ్, మాన్!" అన్నాడు మాధవ్. "మరో మంచి కథ ఏదైనా ఆలోచించు, తప్పించుకోవాలని వుంటే."

"డోంట్ బీ సిల్లీ, మాధవ్! నిజం చెప్పాను. నమ్మకపోతే నీ ఖర్మ!" అన్నాడు ప్రాణ్.

ఎక్స్పర్ట్స్ వచ్చారు. వారు తమ పనులను చేసుకు పోతూంటే దగ్గరుండి సూపర్ వైజ్ చేస్తున్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

గదిలో సేఫ్ మీద తప్ప ఎక్కడా వ్రేలిముద్రలు లభించలేదు.

ఇక అక్కడవుండి తాను చేసేదేమీ లేదని గ్రహించిన ప్రాణ్, మెల్లగా అక్కడనుండి జారుకున్నాడు.

అతని మనసంతా గీత స్నేహితురాలు లలిత దస్తూరీలో వున్న వుత్తరంమీదే వుంది.

వెంకట్రావు హత్యతో లలితకు సంబంధం వున్నదా??

8

తిన్నగా అన్నానగర్ లో వున్న లలిత యింటికి వెళ్ళాడు ప్రాణ్. హౌసింగ్ బోర్డు కట్టించిన ఆ ఇంట్లో అద్దెకుంటోంది లలిత.

టైమ్ రెండు కావస్తోంది.

బజర్ మ్రోగించిన వెంటనే తలుపులు తెరుచు కున్నాయి. లలిత భర్త సుబ్బారాయుడు తలుపుతీశాడు.

"గుడ్ నైట్ మిస్టర్ డిటెక్టివ్!" అంటూ ప్రాణ్ ని

రిస్ చేశాడతను.

సుబ్బారాయుడివంక ఓ క్షణం పరీక్షగా చూశాడు ప్రాణ్.

అతని వయసు దాదాపు నలభయ్ వుంటుంది. సన్నగా, పొడవుగా వుంటాడు. నిద్రలేనట్లు కళ్ళు లోతుకుపోయి, ముఖం పీక్కుపోయినట్లుంది. ఏదో కంపెనీలో సేల్స్‌రిప్రజెంటేటివ్‌గా పనిచేస్తున్నాడు అతను.

ఫుల్ డ్రెస్‌లో వున్న అతన్ని చూసి, "ఇంకా నిద్ర పోలేదా?" అని ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్, లోనికి నడుస్తూ.

లేదన్నట్లు తలూపాడతను. త్రాగినట్లు వాసన కొడుతోంది.

"లలిత పడుకుందా?" ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

"లలిత ఇంకా ఇంటికి తిరిగిరాలేదనేగా మీకు ఫోన్ చేశాను?" అన్నాడతను.

"నాకు ఫోన్ చేశారా?!"

"ఔను. ఓ అరగంట క్రితమే మీ అసిస్టెంట్ గీతతో ఫోన్‌లో మాట్లాడాను" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు.

"ఏం జరిగింది?" ఆతృత నణచుకుంటూ అడిగాడు ప్రాణ్.

"స్నేహితురాలితో ఫస్టు షో సినిమాకు వెళ్ళొస్తానంది లలిత. అర్ధరాత్రి దాటినా రాకపోయేసరికి కంగారు పుట్టింది."

"ఆ స్నేహితురాలెవరో తెలుసా?"

"మీ గీత కావచ్చుననుకున్నాను."

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు ప్రాణ్.

"అప్పుడప్పుడు మిస్ గీతతో సినిమాలకు వెళుతూం టుంది. అందుకే, ఒకవేళ ఏ కారణంగానో ఆలస్యమయి పోవడంతో ఈ రాత్రికి మీ ఇంట్లో వుండిపోయిం దేమోనని ఫోన్ చేస్తే, అసలు ఇవాళ లలితను చూడ నే లేదన్నారు గీత" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు. అతని పలుకుల్లో ఆత్రుత, వదనంలో ఆందోళన స్పష్టంగా కని పిస్తున్నాయి.

'లలిత ఏమయింది?' అనుకున్నాడు ప్రాణ్.

అతని ఆలోచనలను పసిగట్టినవాడిలా, "లలిత ఏమ యిందో బోధపడకుండా వుంది. ఏదో భయంగా వుంది. పోలీసు రిపోర్టు ఇద్దామా అని ఆలోచిస్తున్నాను" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు.

లలితకు పాతికేళ్ళుంటాయి. చక్కని పర్సనాలిటీతో అందంగా వుంటుంది. గ్రాడ్యుయేట్....ఏదో ప్రయివేట్ కంపెనీలో స్టెనోగా పనిచేస్తోంది. గీతకు క్లాస్ మేట్ కావడంతో ప్రాణ్ కుటుంబంతో బాగా పరిచయముంది. సీతాకోకచిలుకలా అలంకరించుకుని పురుషులను పిచ్చి వాళ్ళను చేస్తుందే తప్ప, ఆమె తిరుగుబోతు కాదని ఆమె స్నేహితుల అభిప్రాయం.

బిజినెస్ రీత్యా తమ కంపెనీకి తరచుగా వస్తూండే సుబ్బారాయుడితో పరిచయమయింది లలితకు. ఆర్నెల్ల క్రితం వివాహమాడారిద్దరూ. లవ్ మ్యారేజ్ కావ డంతో ఎంతో అన్యోన్యంగా వుంటారు.

ప్రాణ్ కి జేబులోని లలిత వుత్తరం మదిలో మెది లింది.

"టెల్ మీ ఫ్రాంక్లీ....లలితకు ఇతర పురుషులతో పరిచయముందా?" సూటిగా ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

ఆ ప్రశ్నకు విస్తుపోయినట్లు చూశాడు సుబ్బారాయుడు. "లలిత అలాంటిదికాదని మీకూ తెలుసు" అన్నాడు. అతని స్వరంలో ఆ ప్రశ్న పట్ల అయిష్టత ధ్వనించింది.

"ఇంతకుముందు ఎప్పుడైనా యిలా చెప్పకుండా రాత్రులు స్నేహితురాళ్ళ ఇళ్ళలో గడిపేదా?"

"ఈమధ్య అప్పుడప్పుడు జరుగుతోంది. కాని, ఏ ప్రక్కింటికో ఫోన్ చేసయినా ఆ విషయం నాకు తెలియ పరచేది... నాకు తెలిసిన స్నేహితులందరికీ — ఫోన్లు వున్నవాళ్ళందరికీ ఫోన్ చేశాను. ఎక్కడా లేదట. అందుకే కంగారు పట్టుకుంది" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు. "పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళదామని డ్రెస్ చేసుకుంటుంటే మీరొచ్చారు."

ప్రాణ్ ఏదో అనబోయేంతలో బయట జీప్ ఆగిన చప్పుడు వినిపించింది. కొన్ని సెకన్లలో టక్ టక్‌మంటూ బూట్ల శబ్దం వినిపించడంతో గుమ్మంవైపు చూశా రిద్దరూ.

ఇన్స్‌పెక్టర్ మాధవ్ ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

డిటెక్టివ్‌ని అక్కడ చూసి షాక్ తిన్నాడు ఇన్స్‌పెక్టర్.

"యూ....! మళ్ళీ ఇక్కడ తయారయ్యావా!?" అన్నాడు మాధవ్, ప్రాణ్ నుద్దేశించి ఆశ్చర్యంగా.

"వాటీజ్ ద మాటర్?" అన్నాడు ప్రాణ్ చిరునవ్వుతో.

"మిసెస్ లలితా సుబ్బారాయుడి ఇల్లు ఇదేకదా?" ప్రశ్నించాడు మాధవ్.

"ఔను. నేనే సుబ్బారాయుణ్ని. ఏం కావాలి?"

అన్నాడు సుబ్బారాయుడు ఇన్స్పెక్టర్‌తో. ఎటువంటి వార్త వినవలసివస్తుందోనన్న భయం అతని వదనంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

"మీ భార్య లలిత ఇంట్లో వున్నదా?"

"లేదు. నేనూ ఆమెకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను."

అతని పలుకులు పూర్తిగా వినిపించుకోకుండా నే డిటెక్టివ్ వంక తీక్షణంగా చూశాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"నువ్విక్కడ ప్రత్యక్షమయి లలితను దాచేసావన్న మాట!" అన్నాడు. "అయినా, నేను ఇక్కడికి వస్తానని ఎలా వూహించగలిగావ్?"

"వాట్ డూ యూ మీన్?" అన్నాడు ప్రాణ్ ప్రొటెస్టు చేస్తూ.

"అర్ధరాత్రి వెంకట్రావు ఇంటికి వెళ్ళావు. అతను హత్య చేయబడ్డాడు. అక్కడనుండి జారుకుని ఇక్కడి కొచ్చావు. లలిత అదృశ్యమయింది" కోపంగా అన్నాడు మాధవ్. "డామిట్....ప్రాణ్! మా పరిశోధనల్లో ఇలా అడ్డుతగులుతున్నందుకు ఏదో రోజున నిన్ను లాకప్‌లో త్రోసేస్తాను."

"లెటజ్ సీ" అన్నాడు ప్రాణ్ మందహాసంతో.

లేడీస్ హేండ్‌బ్యాగ్ ఒకటితీసి సుబ్బారాయుడి ముందుంచాడు మాధవ్.

"ఇది మీ భార్య లలితదేనా?" అని ప్రశ్నించాడు.

ఔనన్నాడు సుబ్బారాయుడు. దానిని చూడడంతో అతని గుండెలు గుభేలుమన్నాయి.

"ఇన్స్పెక్టర్! ఏం జరిగింది? నా లలితకేమయింది?" అంటూ బావురుమన్నాడు.

అనునయంగా అతని భుజంమీద చేయివేశాడు

ప్రాణ్. "లలితకు ఏమీ జరగలేదు గాని, నువ్వు వూరికే భయపడకు" అన్నాడు.

తరువాత, ఇన్స్పెక్టర్ నుద్దేశించి, "ఏమయింది మాధవ్? లలిత హ్యాండ్ బాగ్ నీకెలా వచ్చింది?" అని అడిగాడు.

"నిజంగా నీకేం తెలియదూ?" సూటిగా ప్రశ్నించాడు మాధవ్.

"తెలిస్తే ఎందుకడుగుతాను?"

"వెంకట్రావు బెడ్ రూంలో మంచం క్రిందపడివుందది" అన్నాడు మాధవ్. "లలిత ఎక్కడ?"

ఇన్స్పెక్టర్ ప్రశ్నతో మనసు కుదుటపడిన సుబ్బారాయుడు, తన భార్య ఎవరో స్నేహితురాలితో ఫస్టు షో సినిమాకు వెళ్ళిందనీ, ఇంకా తిరిగిరానందున కంగారు పడుతూ పోలీస్ రిపోర్టు ఇచ్చేందుకు తాను తయారవుతున్నట్లూ చెప్పాడు.

"ఇంత రాత్రివేళ నువ్విక్కడికి ఎందుకొచ్చావ్?" ప్రాణ్ వంక అనుమానాస్పదంగా చూస్తూ అడిగాడు మాధవ్.

"లలిత, గీతకు క్లోజ్ ఫ్రెండు. అర్థరాత్రయినా భార్య ఇంటికి రాకపోవడంతో మాకు ఫోన్ చేసాడితడు. లలిత వచ్చిందో లేదో చూద్దామని వచ్చాను" అన్నాడు ప్రాణ్.

"కూడ గడ్డికోసం ఈతచెట్టు ఎక్కాడన్నా నమ్మతాను కాని, నువ్వు వూరికే ఇక్కడకొచ్చావంటే నేను నమ్మను" అన్నాడు మాధవ్.

"అది వృత్తితో అబ్బిన బుద్ధి నీకు!" అన్నాడు ప్రాణ్ చిరునవ్వుతో. "హంతకుడి ఆచూకీ ఏమైనా

తెలిసిందా?"

లేదన్నట్టు తలూపాడు మాధవ్. "డబ్బుకోసం ఎవడో వెంకట్రావును చంపేసివుంటాడనుకుంటున్నాను."

వారి సంభాషణ ఒక్క ముక్కా అర్థంకాలేదు సుబ్బారాయుడికి.

"వెంకట్రావు....హత్య .... అంటున్నారేమిటి? నా భార్య హ్యాండ్ బాగ్ అక్కడికెలా వెళ్ళింది?" అయోమయంగా ఇన్స్పెక్టర్ని ప్రశ్నించాడు.

"మిస్టర్ సుబ్బారాయుడూ! మైలాపూర్ లో వెంకట్రావు అనే ఓ ధనికుడు హత్యచేయబడ్డాడు. హత్యా ప్రదేశంలో మీ భార్య హ్యాండ్ బాగ్ పడి వుంది" అన్న ఇన్స్పెక్టర్ పలుకులతో, అతని ముఖం పాలిపోయింది.

"మీ భార్య తిరిగిరాగానే క్రయింబ్రాంచ్ పోలీస్ స్టేషన్ కి తీసుకొనిరండి—" అని చెప్పి బయలుదేరాడు ఇన్స్పెక్టర్ మాధవ్.

గుమ్మంవరకు వెళ్ళి చటుక్కున వెనక్కు తిరిగి డిటెక్టివ్ వంక చూశాడు మాధవ్ — "ప్రాణ్! వాచ్ యువర్ స్టెప్ .... ఆ తరువాత విచారించి ప్రయోజనముండదు" అన్నాడు.

పోలీస్ జీప్ వెళ్ళిపోగానే, సుబ్బారాయుడి నుద్దేశించి "లలితకు బాయ్ ఫ్రెండ్స్ ఎవరైనా వున్నారేమో తెలుసా?" అని ప్రశించాడు ప్రాణ్.

మునుపటిలా వెంటనే లేదని జవాబివ్వలేదు సుబ్బారాయుడు. కాసేపాలోచించి, "ఆ మధ్య నాలుగైదు సార్లు ఒక వ్యక్తితో తిరగడం చూశాను. అడిగితే, అతను తన ఆఫీసు కొలీగ్ అనీ, ఏదో పనిమీద ఇద్దరూ

కలిసి బయటకు వెళ్ళినట్టూ చెప్పింది" అన్నాడు.

"అతనెలా వుంటాడో చెప్పగలరా?"

"తెల్లగా, ఎత్తుగా, దృఢంగా వుంటాడు. వంకీల జుత్తు, మానేజ్‌మెంట్ స్టయిల్ గడ్డం వుంటాయి. కుడి కణతపైన పొడుగ్గా కత్తి గాయం లాంటిది వుంటుంది."

ఆ వర్ణన వినడంతో ఆశ్చర్యపోయాడు ప్రాణ్. 'సీవ్యూ' నైట్ క్లబ్ ప్రొప్రయిటర్ ఇస్మాయిల్‌కి సరిపోతోంది ఆ వర్ణన. ఇస్మాయిల్ వెంకట్రావు స్నేహితుడూ, నైట్‌క్లబ్ భాగస్థుడూను. పైగా, ఇద్దరూ ఒకప్పుడు నాగభూషణానికి బిజినెస్ పార్ట్‌నర్స్. నాగభూషణం దయ్యం ఇస్మాయిల్‌ని కూడా బెదిరిస్తోంది.

"సీవ్యూ నైట్‌క్లబ్‌కి మీరెప్పుడైనా వెళ్ళారా?" ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

"లేదు."

"పోనీ, లలిత అక్కడికి ఎప్పుడైనా వెళ్ళేదేమో తెలుసా?"

తెలియదన్నాడు సుబ్బారాయుడు "ఏం?"

"ఏం లేదు."

"ప్రాణ్ గారూ! వెంకట్రావు ఎవరు? లలిత హ్యాండ్ బ్యాగ్ హత్యా ప్రదేశంలోకి ఎలా వచ్చింది? లలితకు ప్రమాదమేమీ జరగ లేదు గదా?" ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాడు సుబ్బారాయుడు.

'ఈ ప్రశ్నకు జవాబు తెలిస్తే ఈ మిస్టరీ ఎప్పుడో తేలిపోయేది' అనుకున్నాడు ప్రాణ్. భార్య గురించి సుబ్బారాయుడి ఆందోళన చూస్తూంటే జాలివేసింది.

"డోంట్ వర్రీ టూ మచ్....లలితకు ఏమీ కాలేదనే

ఆశిద్దాం" అన్నాడు ప్రాణ్ బయలుదేరుతూ, "లలిత రాగానే నాకు ఫోన్ చేయండి."

వెళ్ళిపోతున్న డిటెక్టివ్ వంక అయోమయంగా చూస్తూ వుండిపోయాడు సుబ్బారాయుడు.

9

ప్రాణ్ త్యాగరాయనగర్‌లో వున్న తన భవనానికి తిరిగొచ్చేసరికి తెల్లవారుఝామున మూడు దాటింది. కారు గ్యారేజ్‌లో వుంచి బయటకు వచ్చాడు.

అదే క్షణంలో—

ఎక్కడినుండో ఇద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి హఠాత్తుగా ప్రాణ్ మీద పడ్డారు.

చెరో చేయీ పట్టుకున్నారతన్ని.

మెయిన్ గేటు దగ్గరున్న సోడియం వేపర్ లాంప్ కాంతి అక్కడ పడుతోంది. ఆ వెలుతురులో ఆగంతకుల ముఖాలను చూడాలని ప్రయత్నించాడు. ఒకడు సన్నగా, పొడవుగా వుంటే, రెండోవాడు పొట్టిగా లావుగా వున్నాడు.

"ఎవరు మీరు?" అన్నాడు ప్రాణ్.

"మేము ఎవరన్నది కాదు—ఆ కాగితాలు నువ్వెక్కడ దాచావన్నది ముఖ్యం" అన్నాడొక వ్యక్తి.

"ఏ కాగితాలు?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు ప్రాణ్.

"వెంకట్రావు సేఫ్‌లోనుండి నువ్వు సంగ్రహించిన కాగితాలు" అన్నాడు రెండవవాడు.

వున్నట్టుండి మోచేత్తో ఆ వ్యక్తి కడుపులో పొడిచాడు ప్రాణ్.... రెండవ వ్యక్తి మోకాలిపైన షూతో తన్నాడు.

ఇద్దరూ పట్టు వదిలేశారు. ఒకడు నేలకూలితే,

మరొకడు కడుపు పట్టుకుని ముందుకు వొంగిపోయాడు.

చటుక్కున ముందుకు గెంతాడు ప్రాణ్.

పొట్టివ్యక్తిని చేతిని చాకులాచేసి మెడపైన కొట్టాడు. నేలను కరచాడతను.

పొడుగు వ్యక్తి పైకలేస్తూంటే అతన్ని డొక్కలో తన్నాడు ప్రాణ్. ఎగిరిపడ్డాడతను.

లేవబోతూన్న పొట్టి వ్యక్తిని మళ్ళీ మెడపైన గుద్దాడు ప్రాణ్. మళ్ళీ పడిపోయాడతను.

అదే సమయంలో—

పొడుగు వ్యక్తి జేబులోనుండి పిస్టల్ తీసి ప్రాణ్ని షూట్ చేశాడు. అది చూసిన ప్రాణ్ నేలపైన బోర్లా పడ్డాడు. పైకి లేచి నిలుచుంటూన్న పొట్టి వ్యక్తిని బలిగొంది పిస్టల్. అరిచి మళ్ళీ పడిపోయాడు అతను.

జరిగింది గ్రహించిన పొడుగు వ్యక్తి ఆగ్రహంతో మళ్ళీ ప్రాణ్కి గురిపెట్టాడు. కాని, అతను ట్రిగర్ నొక్కేలోపునే, ప్రాణ్ జేబులోనుండి రివాల్వర్ తీసి అతన్ని షూట్ చేశాడు. బులెట్ కడుపులో దూరడంతో 'అమ్మా' అంటూ పడిపోయాడు ఆ వ్యక్తి.

పిస్టల్ శబ్దాలకు లోపలినుండి గీత, కాబిన్నుండి వాచ్మాన్ పరుగెత్తుకొచ్చారు.

పోర్టికోలో లైట్ వేసింది గీత. ఆ వెలుతురులో ఆగంతకులను పరిశీలనగా చూశాడు ప్రాణ్.

ఇద్దరికీ వెంటనే ప్రాణంపోయింది. సన్నటి వ్యక్తిని అంతకుముందు ఎక్కడో చూసినట్లనిపించింది ప్రాణ్కి. ఆలోచించగా గుర్తుకొచ్చింది—అతను 'సీవ్యూ' నైట్ క్లబ్ మానేజింగ్ ప్రొప్రయిటర్ ఇస్మాయిల్ యొక్క అనుచరుడన్న విషయం. రెండేళ్ళ క్రితం ఒకసారి ఆ

నైట్ క్లబ్ కి వెళ్ళాడు ప్రాణ్. ఆ సందర్భంలో ఏదో విషయమై ఆ వ్యక్తితో చిన్న పోట్లాట జరిగింది. ఆ సంగతి ఇప్పుడు జ్ఞాపక మొచ్చింది.

'ఇస్మాయిల్ అనుచరులు హఠాత్తుగా నా వెనుక ఎందుకు పడ్డట్టు?' అన్న ఆలోచన ఉదయించింది అతనిలో. ఆశ్చర్యం కూడా కలిగింది.

"బలమైన కారణం లేనిదే ఇస్మాయిల్ తన పిచ్చి కుక్కల్ని మీ మీదకు ఉసిగొల్పడు" అంది గీత సీరియస్ గా.

"అదే బోధపడడంలేదు. వెంకట్రావు సేఫ్ లోనుండి ఏవో ముఖ్యమయిన కాగితాలు మాయమయినట్టు తెలుస్తోంది. ఏమిటా కాగితాలు? ఇస్మాయిల్ కీ, ఆ కాగితాలకూ సంబంధం ఏమిటి?" అన్నాడు ప్రాణ్ సాలోచనగా.

"ఇస్మాయిల్ తన బిజినెస్ పార్టనర్ ని హత్య చేయించాడేమో ఆ కాగితాల కోసం. తీరా చంపాక ఆ కాగితాలు కనిపించివుండవు. మీరు తీసి వుంటారన్న అనుమానంతో మీ వెంటపడివుంటారు" అంది గీత.

"రెండు పాసిబులిటీస్ వున్నాయి .... మొదటిది— వెంకట్రావును ఎవరో హత్యచేసి కాగితాలు తీసుకుపోయి వుండాలి. రెండవది — ఇస్మాయిల్ అతన్ని చంపించి వుంటే, అంతకుముందే ఇంకెవరో సేఫ్ ఖాళీచేసి కాగితాలు దొంగిలించుకుపోయి వుండొచ్చు" అన్నాడు ప్రాణ్.

"ఆ కాగితాలు ఏమిటో తెలిస్తే వెంకట్రావు హత్యకు క్లూ దొరకొచ్చు" అంది గీత.

తలూపాడు ప్రాణ్ ఆలోచిస్తూ, "ఇందులో నీ

ఫ్రెండ్ లలిత పాత్ర ఏమిటో వూహాకందకుండా వుంది" అన్నాడు.

"లలితకు ఒకరిద్దరు బాయ్ ఫ్రెండ్స్ వున్నట్లు వినికిడి అయినా, పెళ్ళయ్యాక వాళ్ళకు దూరమయిందను కున్నాను. పువర్ గాళ్! ఏమయిందో?" సానుభూతిగా అంది గీత.

"పాపం, సుబ్బారాయుడు పెళ్లాంకోసం తెగ ఆందోళన చెందుతున్నాడు" అన్నాడు ప్రాణ్.

"నాగభూషణం దయ్యం సంగతేమిటి? వెంట్రావు హత్యకూ ఆ స్లోకాల్లు డెవిల్ కి ఏదైనా సంబంధం వున్నదేమో?" అంది గీత. "దయ్యాలు హత్యలు చేస్తాయా?"

"దయ్యాలు పీక నొక్కి చంపుతాయని చిన్నప్పుడు మా నాన్నమ్మ చెబుతూండేది. కాని, వాటికి పిస్టల్ ప్రేల్చడం చాతవునని ఎప్పుడూ ఆలకించలేదు" అన్నాడు ప్రాణ్ నవ్వుతూ.

"మాడర్న్ డెవిల్స్ ఫైర్ ఆమ్స్ హాండిల్ చేయడం నేర్చుకుని వుంటాయి!" అంది గీత అతని నవ్వులో శ్రుతి కలుపుతూ.

టెలిఫోన్ మోగడంతో వెళ్ళి రిసీవరందుకుంది గీత. తరువాత కళ్ళతో లే ప్రాణ్ ని పిలిచి రిసీవరు అందిం చింది.

ఫోన్ లో సుబ్బారాయుడి గొంతు వినిపించింది. ఏడు స్తున్నట్లుంది స్వరం—"ప్రాణ్ గారూ! లలిత జాడ కని పెట్టారు పోలీసులు.... బీచ్ దగ్గర గాంధీ బొమ్మవద్ద ఓ కారులో పడివుందట లలిత శవం...."

వులిక్కిపడ్డాడు ప్రాణ్.

"ఇప్పుడే పోలీసులు వచ్చి చెప్పారు. అక్కడికి వెళుతూ మీకు ఫోన్ చేస్తున్నాను .... వస్తారు కదూ?" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు గద్గద స్వరంతో.

వెంటనే బయలుదేరుతున్నట్లు చెప్పి, రిసీవరు పెట్టేశాడు ప్రాణ్.

స్నేహితురాలి మరణవార్త వినేసరికి గీత వదనం జేవురించింది.

"గీతా! క్రయింబ్రాంచ్‌కి ఫోన్ చేసి బయటపడున్న ఇస్మాయిల్ గాడి తగ్న శవాల్ని తీసుకుపొమ్మని చెప్పు. నేను సుబ్బారాయుణ్ణి ఓదార్చి వస్తాను" అని చెప్పి హడావుడిగా బయటకు పరుగెత్తాడు ప్రాణ్.

10

బీచ్‌లో గాంధీజీ స్టాట్యూకెదురుగా రోడ్డు పైన ఒక లైట్ గ్రీన్ స్టాండర్డు కారు ఆగివుంది. వెనుక సీటులో లలిత శవం పడివుంది. పిస్టల్‌తో షూట్ చేయబడింది ఆమె. కుడి కణతమీద బుల్లెట్ గాయముంది.

అందగత్తె అయిన లలితను ఆ స్థితిలో చూసేసరికి మనసు ఎలాగో అయిపోయింది ప్రాణ్‌కి.

సుబ్బారాయుడ్ని ఓదార్చడం కష్టంగావుంది. "లలిత ఆత్మహత్య చేసుకున్నదంటున్నారు పోలీసులు. నేను నమ్మను. ఆత్మహత్య చేసుకోవలసిన అవసరం లలితకు లేదు....ఇది హత్య! ఎవరో నా లలితను దారుణంగా హత్యచేశారు" అంటూ బావురుమన్నాడతను ప్రాణ్‌ని చూస్తూనే.

ప్రేమించి పెళ్ళాడి ఆర్నెల్లు కూడా కాలేదు. ఇంతలోనే అంత దారుణం—అతని గుండెల్ని బ్రద్దలు చేయడంలో ఆశ్చర్యంలేదనుకున్నాడు ప్రాణ్. అతన్ని

చూ సే జాలికలిగింది.

"హ్లో! ప్రాణ్! మళ్ళీ యిక్కడ ప్రత్యక్ష మయ్యావ్!?" అంటూ వచ్చాడు, ఇన్స్పెక్టర్ మాధవ్. అంతవరకు ఆ పరిసరాలలో క్లూస్ కొరకు వెదుకుతూ డిటెక్టివ్ రాకను గమనించలేదతను.

"సుబ్బారాయుడు పిలిస్తే వచ్చాను" అన్నాడు ప్రాణ్ మందహాసంతో. "లలితను యెవరు చంపా రంటావ్?"

"ఎవరూ చంపలేదు. పిస్టల్‌తో కుడి కణత పైన కాల్చుకుని ఆత్మహత్య చేసుకున్నదామె. ప్రక్కనే పిస్టల్ పడివుంది. అదే పిస్టల్‌తో వెంకట్రావు చంప బడ్డాడు" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ మాధవ్.

"లలితకు ఆత్మహత్య చేసుకోవలసిన అగత్యంలేదని సుబ్బారాయుడు అంటున్నారు" అన్నాడు ప్రాణ్.

"ఇది ఆత్మహత్యే నవడంలో సందేహం లేదు" అన్నాడు మాధవ్ దృఢంగా. "ఏ కారణంచేతనో వెంకట్రావును అతని పిస్టల్‌తోనే కాల్చి చంపిందామె. ఆ తరువాత పోలీసులకు పట్టుబడక తప్పదన్న భయంతో ఇక్కడికొచ్చి తనూ కాల్చుకుని చనిపోయింది. ఇటీజ్ సో సింపుల్."

"అయితే మా ఇంటికొచ్చి నన్ను అటాక్ చేసిన తగ్స్ మాటేమిటి?" అన్న ప్రాణ్ పలుకులు వింటూనే చిన్నగా వులిక్కిపడ్డాడు మాధవ్.

"వాట్ డిడ్ యూ సే?"

"నేను సుబ్బారాయుడి ఇంటినుండి తిరిగివెళ్ళాక ఇద్దరు ఆగంతకులు మా యింటి కాంపౌండ్‌లో నన్ను అటాక్ చేశారు. పిస్టల్‌తో నన్ను షూట్ చేయబోయి

తన సహచరుణ్ణే చంపేసాడు ఒకడు. వాణ్ని నేను షూట్ చేసేశాను" అన్నాడు ప్రాణ్.

"గాడ్! మరో రెండు శవాలా?" అన్నాడు మాధవ్ ఎగిరిపడుతూ — "ప్రాణ్! వాణ్ని చంపడానికి నీకు లైసెన్స్ ఎవరిచ్చారు?"

"వాళ్ళ చేతుల్లో చావడానికి నాకిచ్చారా లైసెన్స్?" అన్నాడు ప్రాణ్ వొళ్ళు మండడంతో. "సెల్ఫ్ డిఫెన్స్ కోసం వాణ్ని చంపక తప్పలేదు"

"ఎవరు వాళ్ళు? నిన్నెందుకు అటాక్ చేశారు?" ప్రశ్నించాడు మాధవ్.

"వాళ్ళు సీవ్యూ నైట్ క్లబ్ ప్రొప్రయిటర్ ఇస్మాయిల్ యొక్క గన్ బాయ్స్ అని నా అనుమానం. వెంకట్రావు ఇంట్లోని సేఫ్‌నుండి తీసిన కాగితాలు కావాలన్నారు."

ఊపిరి బిగబట్టాడు ఇన్స్‌పెక్టర్.

"సో, వెంకట్రావ్ సేఫ్ ఖాళీచేసింది నువ్వేనన్న మాట!" అన్నాడు.

"నో!" అన్నాడు ప్రాణ్ దృఢంగా. "వెంకట్రావు సేఫ్‌లోనుండి ముఖ్యమయిన డాక్యుమెంట్సు ఏవో మిస్ అయుండాలి. వాటిని నేను తీశానన్న అపోహతో ఆగంతకులు నన్ను అటాక్ చేసివుంటారు."

"నిజంగా నువ్వు వాటిని తియ్యలేదా?"

"రామాయణం సామెత నీకే చెందుతుంది. అంతా విని ఇటువంటి చచ్చు ప్రశ్న వేస్తున్నావు" అన్నాడు ప్రాణ్. "దీనినిబట్టి చూస్తే నీ థియరీ—అదే, లలిత ఆత్మహత్య థియరీ వీడిపోవడంలేదూ?"

ఇన్స్‌పెక్టర్ మాట్లాడలేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ వుండి

పోయాడు.

"ఈ కారు ఎవరిదో తెలుసుకున్నావా?" ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

"రెండురోజుల క్రితం సఫైర్ థియేటర్ దగ్గర మాయమయింది. నైట్ బీట్ కానిస్టేబుల్ ఇక్కడ ఈ కారు చూసినస్తే, లోపల శవం కనిపించిందట."

పోలీసులు తమ తతంగం సాగిస్తూంటే, "మాధవ్ మీవాళ్ళను మా ఇంటికి వెళ్ళి ఆ శవాల్ని కూడా పికప్ చేసుకోమని చెప్పు. తెల్లవారాక వచ్చి స్టేట్‌మెంట్ ఇస్తాను. వస్తాను" అంటూ సుబ్బారాయుణ్ని తీసుకుని బయలుదేరాడు ప్రాణ్.

11

ప్రాణ్ మస్తిష్కంలో రకరకాల ఆలోచనలు రేగుతున్నాయి.

'సివ్యూ'కి వెళ్ళి ఇస్మాయిల్‌ని కలుసుకోవాలనుకున్నాడు ప్రాణ్. తనను అటాక్ చేసింది అతని మనుషులే కనుక, అందులో అతని పాత్ర ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

త్రోవలో కారాపి పబ్లిక్ టెలిఫోన్‌బూత్‌నుండి ఇస్మాయిల్‌కి ఫోన్ చేశాడు. అతను నైట్ క్లబ్‌లోనే వున్నాడు.

"ఇస్మాయిల్! డిటెక్టివ్ ప్రాణ్ హియర్....నువ్వు పంపించిన తగ్స్ సరాసరి నరకానికి వెళ్ళిపోయారు" అన్నాడు.

ఒక క్షణం అటువైపునుండి జవాబు లేదు. ఊపిరి బిగబట్టిన శబ్దం సన్నగా వినిపించింది.

"ఆర్ యూ ష్యూర్ దట్ దె ఆర్ మై మెన్?"

అన్నాడు ఇస్మాయిల్ కొంత సేపటికి.

"నువ్వు కాదన్నా నమ్మను."

"ఆల్ రైట్....వాట్ డూ యూ సే నౌ?"

"నువ్వు వెదుకుతున్న కాగితాలు నా దగ్గరే వున్నాయి" అన్నాడు ప్రాణ్.

మరో క్షణం నిశ్శబ్దం.

"ఏం కాగితాలు?"

"నటించకు, ఇస్మాయిల్!" అన్నాడు ప్రాణ్. "వెంకట్రావు సేఫ్‌లో నుండి అదృశ్యమైన కాగితాల కోసం నీ అనుచరుల్ని నాపైన ఉసిగొల్పిన సంగతి నాకు తెలుసు..."

"ఆల్ రైట్..ఆల్ రైట్.." అన్నాడు ఇస్మాయిల్. "ప్రాణ్! ఒకసారి ఇక్కడకు రాగలవా, నీతో మాట్లాడాలి?"

ఓ క్షణం ఆలోచించి, "ఓ.కే. అయాం కమింగ్ రైట్ నౌ" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు ప్రాణ్.

సుబ్బారాయుణ్ని ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేయాలంటే అన్నానగర్ వెళ్ళాలి. అంత దూరం వెళ్ళి తిరిగిరావడం లేటవుతుంది. సీవ్యూ నైట్ క్లబ్ నారు బీచ్ రోడ్‌లో వుంది. రెండూ చెరో మూలా వున్నాయి.

కారు స్టార్టు చేస్తూ, "మిష్టర్ సుబ్బారాయుడూ! నేనిప్పుడు నైట్ క్లబ్‌కి వెళ్తున్నాను. నాతో వస్తారా? ఆ తరువాత మిమ్మల్ని యింటివద్ద డ్రాప్ చేస్తాను" అన్నాడు ప్రాణ్.

"ఓ.కే. ఇన్ ఫాక్టు ఐ బాడ్‌లీ నీడ్ ఎ డ్రింక్ నౌ" అన్నాడు సుబ్బారాయుడు. నెర్వస్ బ్రేక్ డౌన్‌కి సమీ

పంలో వున్నాడతను.

ఓ పావుగంటలో 'సీవ్యూ' పోర్టికోలో ఆగింది డిటెక్టివ్ కారు.

ప్రాణ్, సుబ్బారాయుళ్ళు దిగి లోపలకు నడిచారు.

బార్‌లో ప్రవేశిస్తూంటే ఒక వ్యక్తి హడావుడిగా వైటికొస్తూ సుబ్బారాయుణ్ని ఢీకొట్టాడు. అతని చేతిలో వున్న గ్రీన్ కలర్ పెయింట్ టిన్‌లోనుండి పెయింట్ సుబ్బారాయుడి బట్టలమీద వొలికింది. అనాలోచితంగా దాన్ని చేత్తో తుడవబోతే చేతినిండా అంటుకుంది. విసుక్కున్నాడతను. 'సారీ' చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు పెయింట్ వాలా.

నాలుగడుగులు ముందున్న ప్రాణ్ ఆగి అతనివంక చూశాడు. జేబులోనుండి రుమాలుతీసి చేయి తుడుచుకున్నాడు సుబ్బారాయుడు. పెయింట్ పూర్తిగా పోలేదు. నవ్వొచ్చినా ఆపుకున్నాడు ప్రాణ్.

ఇద్దరూ బార్‌లో ప్రవేశించారు. సుబ్బారాయుడు డ్రింక్‌కి ఆర్డర్ చేశాడు.

"మీరు డ్రింక్ తీసుకుంటూ వుండండి నేనిప్పుడే వస్తాను" అని సుబ్బారాయుడితో చెప్పి, మేడపైకి వెళ్ళిపోయాడు ప్రాణ్.

నైట్‌క్లబ్ అంతటా సందడిగా వుంది. ఒక్కొక్క గదిలోనూ ఒక్కొక్క గాంబ్లింగ్ గేమ్‌తో, కేకలతో అరుపులతో దద్దరిల్లి పోతోంది. గదులన్నీ ఎయిర్ కండిషన్డ్ కావడంతో ఒకచోటనుండి మరోచోటుకు డిస్టర్బెన్స్ జరగడంలేదు.. డాన్స్ ఫ్లోర్‌లో ఓ అందమైన అమ్మాయి గుడ్డలు విప్పుకుని నగ్నంగా కాబరే డాన్స్ చేస్తోంది.

ఒక్కో గది దాటుకుంటూ చివరకు ఇస్మాయిల్ వుండే గదికి చేరుకున్నాడు ప్రాణ్.

ఇద్దరు వ్యక్తులు అతన్ని అటకాయించారు.

"మీ బాస్ నా కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. ప్రాణ్ వచ్చాడని చెప్పండి" అనడంతో, అతన్ని లోపలికి పంపించారు వాళ్ళు.

విశాలమైన ఓ ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూంలో ఓ పెద్ద టేబిలు వెనుక రివాల్వింగ్ చెయిర్‌లో కూర్చుని పైపు కాలుస్తున్నాడు ఇస్మాయిల్.

"వెల్‌కమ్, మిష్టర్ డిటెక్టివ్!" అన్నాడు ఇస్మాయిల్ ఆసనం చూపుతూ.

అతనికెదురుగా కూర్చున్నాడు ప్రాణ్.

"ఆ కాగితాలు తీసుకొచ్చావా?" సూటిగా ప్రారంభించాడు.

"యే కాగితాలు?"

"వెంకట్రావు సేఫ్‌నుండి నువ్వు సంగ్రహించినవి."

"వాటిలో యేముంది?" ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

"తెలియనట్టు నటించకు" కటువుగా అన్నాడు ఇస్మాయిల్. "మర్యాదగా వాటినిలా ఇయ్యి."

"కాగితాలు దగ్గర పెట్టుకు తిరుగుతానని ఎలా అనుకున్నావ్?" అన్నాడు ప్రాణ్. "అయినా, వాటిని నీకివ్వడంవల్ల నాకొరిగేదేమిటి?"

"నిన్నిక్కడినుండి ప్రాణాలతో వెళ్ళనిస్తాను" అన్నాడు ఇస్మాయిల్ కూల్‌గా.

అదోలా నవ్వాడు ప్రాణ్.

"నాకు తెలుసు. ఆ కాగితాల కోసం వెంకట్రావును చంపేశావు. అవి కనిపించకపోవడంతో లలిత తీసి

వుంటుందనుకుని ఆమెనూ చంపేసావు. రెండు హత్యలు చేసినవాడికి మూడో హత్య కష్టంకాదు."

"ఆ కాగితాలు నాకు కా వా లి!" అన్నాడు ఇస్మాయిల్, ప్రాణ్ పలుకుల్ని పట్టించుకోనట్లు.

"ఇంతకూ ఆ కాగితాలు నీ కెలా ఉపకరిస్తాయో చెప్పనేలేదు" అన్నాడు ప్రాణ్.

ఇస్మాయిల్, వెంకట్రావులకు ఆ సీవ్యూ నైట్ క్లబ్‌లోనే కాక మరో రెండు బిజినెస్ హౌసెస్‌లో భాగాలున్నాయి. ముఖ్యంగా స్మగ్లింగ్ బిజినెస్‌లో వారి లావాదేవీలకు సంబంధించిన వివరాలను రాసి దాచు కున్నాడతను. బ్లాక్ మెయిలింగ్ వెంకట్రావు హాబీ. లలితకూ, ఇస్మాయిల్‌కీ ఎలాగో సంబంధం ఏర్పడింది. దాని తాలూకు, సాక్ష్యాధారాలను, ఫోటోలనూ సేక రించి దాచుకున్నాడు వెంకట్రావు. వాటితో లలితను బెదిరించి లొంగదీసుకున్నాడు. వెంకట్రావు హత్యా సమయంలో లలిత అక్కడే వుంది.

వెంకట్రావు హత్యా విషయం తెలిసి తన మనుషుల్ని పంపించాడు ఇస్మాయిల్ ఆ కాగితాలను తీసుకొచ్చేందుకు. అవి సేఫ్‌లోనుండి మాయమయ్యాయి. లలిత తీసిందేమో ననుకుంటే ఆమె కూడా హత్య చేయబడింది. డిటెక్టివ్ తీసివుండొచ్చన్న అనుమానంతో మనుషుల్ని పంపడం జరిగింది.

ఇస్మాయిల్ చెప్పిందంతా విని ఆశ్చర్యపోయాడు ప్రాణ్.

"ప్రాణ్! ఈ వివరాలు నీకెందుకు చెప్పానో తెలుసా? ఆ కాగితాలు నాకెంత అవసరమో గుర్తించి వాటిని సంపాదించడం కోసం దేనికీ వెనుదీయనన్న

సంగతి గ్రహిస్తావని. ఆ కాగితాలు నా చేతిలో పడ్డాక ఆ రహస్యాలు నీకు తెలిసినా పరవాలేదు. ఒకవేళ కాగితాలివ్వనని మొండికేసావంటే ఈ గదిలోంచి ప్రాణాలతో బయటపడలేవు .... అర్థమయింది కదూ?" అన్నాడు ఇస్మాయిల్.

"నన్ను చంపడం అంత తేలికకాదు. నేను ఇక్కడికి వచ్చినట్టు తెలిసినవాళ్ళున్నారు. పైగా, నన్ను చంపితే నేను కాగితాలు దాచిన స్థలం నీకు తెలియదు." అన్నాడు ప్రాణ్.

"నిన్ను ఒకేసారి చంపుతానని భ్రమపడకు. మొదట ఒకొక్క అవయవంలోనూ బులెట్ దూరుతుంది" అన్నాడు ఇస్మాయిల్. "ఆ వాల్ పానెల్‌లో వున్న రహస్య ద్వారం వెనుక ఓ వ్యక్తి సైలెన్సర్‌ను నీకు గురిపెట్టి సిద్ధంగా వున్నాడు. నేను సిగ్నల్ ఇవ్వగానే బులెట్ వచ్చి నీ శరీరంలో దూరుతుంది."

అటువైపు చూశాడు ప్రాణ్. పట్టిచూస్తే తప్ప వాల్ పానెల్ డిజైన్‌లో కలిసిపోయిన రంధ్రం కనిపించదు. ఇస్మాయిల్ అబద్ధం చెప్పడం లేదని గ్రహించాడు. అయినా బింకంగా, "బెదిరింపులతో నన్ను లొంగదీసుకోలేవు" అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్ మచ్చు చూపిస్తాను" అన్నాడు ఇస్మాయిల్. "ఇప్పుడు బులెట్ వచ్చి నీ భుజంలో దూరుతుంది."

టేబిల్ ప్రక్కనున్న బటన్ ఏదో నొక్కాడు అతను.

ప్రమాదాన్ని శంకించి చటుక్కున ముందుకు వంగాడు ప్రాణ్.

అదే క్షణంలో—పిస్టల్ ప్రేలుడు వినిపించింది.

'అమ్మా' అంటూ ఇస్మాయిల్ కూలిపోయాడు.

ఆశ్చర్యంతో లేవబోయాడు ప్రాణ్.

మరో షాట్ వినవచ్చింది. ఈసారి బులెట్ దాదాపు ప్రాణ్‌ని రాచుకుంటూ వెళ్ళింది.

కుర్చీతోపాటు నేలపైన పడిపోయాడు ప్రాణ్. రివాల్వర్ తీసి అటువైపు షూట్ చేశాడు. వాల్ప్యానెల్ విరిగి, ఓ గది ప్రత్యక్షమయింది.

హఠాత్తుగా గదిలో లైట్లారిపోయాయి.

ఆ చీకట్లోనే వాల్‌ప్యానెల్ వైపు పరుగెత్తాడు ప్రాణ్.

ఎవరో ప్రాణ్ మీదికి వురికారు....ప్రాణ్ చేతిలోని రివాల్వర్ జారిపోయింది. చీకట్లో ఆగంతకుడితో పెనుగులాడాడు ప్రాణ్. డిటెక్టివ్ కొట్టిన దెబ్బకు ఎగిరి పడ్డాడు అతను. అతని మీదికి ఉరికాడు ప్రాణ్ షూట్ చేయడానికి అవకాశమివ్వకుండా. కాని ఆ వ్యక్తి కడుపులో తన్నడంతో దూరంగా వెళ్ళిపడ్డాడు ప్రాణ్. అలా పడడంతో ఏ మీటమీద వో తిడి కలిగిందోగాని, బయట ఎక్కడో అలారం బెల్ మ్రోగిన శబ్దం వినిపించింది.

చటుక్కున లేచి నిలుచున్నాడు ఆగంతకుడు. ఆ చీకట్లోనే ప్రాణ్ వైపు గురిచూసి పిస్టల్ ప్రేల్చాడు. బులెట్ ప్రాణ్ భుజంలో దూరింది. ప్రాణ్ లేచి నిలుచునేలోపునే అతను పారిపోయాడు.

అకస్మాత్తుగా లైట్లు వెలిగాయి.

ఇస్మాయిల్ అనుచరులు బిలబిలమంటూ గదిలో ప్రవేశించారు.

టేబిల్ వద్ద పడివున్న ఇస్మాయిల్ శవం వారిని గ్రీట్ చేసింది.

12

"డామిట్ ప్రాణ్! నువ్వెక్కడుంటే అక్కడే ఓ శవం వెలుస్తోంది!" అన్నాడు యిన్స్పెక్టర్ మాధవ్ కటువుగా. "ఇస్మాయిల్ని ఎందుకు చంపావ్?"

"నేను చంపలేదు" అంటూ జరిగిందంతా వివరించాడు ప్రాణ్.

అంతా విని సాలోచనగా తల పంకించాడు యిన్స్పెక్టర్.

"నీ డేర్ డెవిల్రీ మా ప్రాణాలు తీస్తోంది. కొన్నాళ్ళపాటు నిన్ను కటకటాల వెనక కూర్చోబెడితే తప్ప పబ్లిక్ పీస్కి భంగం కలిగేలా వుంది" అన్నాడు.

ప్రాణ్ గాయానికి ప్రథమ చికిత్స చేయబడింది.

ఇన్స్పెక్టర్ అచ్చటి తతంగాన్ని జరిపిస్తూంటే, ప్రాణ్ ఆలోచనలోపడ్డాడు. ఇస్మాయిల్ చెప్పినట్టు ఆ వ్యక్తి తనను షూట్ చేయకుండా, డైరెక్టుగా ఇస్మాయిల్నే షూట్ చేశాడు. ఇస్మాయిల్ మరణం యాక్సిడెంటల్ కాదు — డెలిబరేట్ మర్డర్! పైగా, అతను చెప్పినట్టు ఆ వ్యక్తి వుపయోగించినది సైలెన్సర్ కాదు!

మరో విషయం బయటపడింది. వాల్ పానెల్ వెనుకనున్న గదిలో ఇస్మాయిల్ అనుచరు డొకడు స్పృహ తప్పి పడివున్నాడు. చేరువలో సైలెన్సర్ పడి వుంది.

ఇస్మాయిల్ని చంపినదీ, తనను అటాక్ చేసినదీ— వెంకట్రావు లలితలను చంపిన వ్యక్తే అయివుండాలని పించింది హఠాత్తుగా. హంతకుణ్ని చేజార్చినందుకు విచారించాడు ప్రాణ్.

అక్కడ పని పూర్తికాగానే ప్రాణ్ ని, "నువ్వీ స్థితిలో కారు డ్రయివ్ చేయలేవేమో, నిన్ను యింటి దగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను, పద" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ మాధవ్ ఏ కళనున్నాడో.

బార్ లో తాగి పడివున్న సుబ్బారాయుణ్ని పికప్ చేసుకుని బయలుదేరాడు డిటెక్టివ్.

13

ప్రాణ్ ని ఆ స్థితిలో చూడగానే కంగారుపడింది గీత.

"రక్తపుమరకలకు తోడు ఆ పచ్చరంగేమిటి బట్టల మీద?" అందామె.

"రంగా?" అన్నాడు ప్రాణ్ ఆశ్చర్యంగా.

"ఔను. వెనుక వీపుమీద, భుజాల వెనుక షర్టుమీద అక్కడక్కడ గ్రీన్ పెయింట్ లా వుంది" అందామె.

నిలువుటద్దంలో చూసుకున్నాడు ప్రాణ్. ఆమె చెప్పింది నిజమే!

ఆ మరకల్ని చూస్తుంటే — హఠాత్తుగా అతని మెదడులో ఏదో తళుక్కుమంది.

"గీతా! తాంబరంనుండి నువ్వు సంపాదించుకొచ్చిన నాగభూషణం ఫోటో ఒకసారిలా తీసుకురా" అన్నాడు.

గీత ఫోటో తెచ్చింది. అది పాత ఫోటోకావడంవల్ల కాబోలు ముఖం అస్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

దానిని ఇన్స్పెక్టర్ కి చూపించాడు ప్రాణ్—

"మాధవ్! నాగభూషణం దయ్యం అని చెప్పాను కదూ? ఇదే అతని ఫోటో" అంటూ.

దానిని పరిశీలనగా చూసి, "అయితే ఇప్పుడేమంటావ్?" అన్నాడు మాధవ్.

"ఈ పోలికలున్న వ్యక్తిని ఎక్కడైనా చూశావా?" ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

మరోసారి పరీక్షగా చూసి, "ఎక్కడో చూసినట్లని పించినా, చెప్పడం కష్టం" అన్నాడు మాధవ్. "అయినా ఇప్పుడు అతని గొడవెందుకు?"

"ఈ హత్యలన్నీ చేసింది నాగభూషణమే కనుక!" అన్నాడు ప్రాణ్ చల్లగా.

చిన్నగా ఉలిక్కిపడ్డాడు మాధవ్.

"వాటార్ యూ టాకింగ్? ఇవన్నీ దయ్యం చేసిన హత్యలంటావా?" అన్నాడు తీక్షణంగా.

"దయ్యం చేసిందని ఎవరన్నారు? ఆ నాగభూషణం చేశాడన్నాను కాని—" అన్నాడు ప్రాణ్.

"మూడేళ్ళ క్రితం చచ్చినవాడు బ్రతికొచ్చాడంటావా హత్యలు చేయడానికి?" కోపంగా ప్రశ్నించాడు మాధవ్.

"అసలు చస్తేగా బ్రతికి రావడానికి! పూర్తిగా వింటే నీకే తెలుస్తుంది" అంటూ చెప్పుకుపోయాడు ప్రాణ్. "నాగభూషణం, వెంకట్రావు, ఇస్మాయిల్ బిజినెస్ పార్టనర్స్. దాదాపు పెట్టుబడి అంతా నాగభూషణానిదే. అతన్ని మోసం చేసి ఆ డబ్బంతా కాజేయాలన్న ఉద్దేశ్యంతో లేక్ లో ఓ బోటు ప్రమాదాన్ని సృష్టించారు వెంకట్రావు, ఇస్మాయిల్ లు. అందులో నాగభూషణం మరణించాడని నమ్మారు. అతని సొమ్మును ఇద్దరూ పంచుకుని బొంబాయి పారిపోయారు. రెండేళ్ళకు మద్రాసు తిరిగొచ్చి నైట్ క్లబ్ పెట్టారు. కాని, నాగభూషణం ఎలాగో బ్రతికి బయటపడ్డాడు. మిత్ర ద్రోహుల్ని కనిపెట్టేసరికి ఇన్నాళ్ళు పట్టిందతనికి...."

ఆగి, సుబ్బారాయుడి వంక చూశాడు ప్రాణ్ చిరునవ్వుతో. నోరు తెరుచుకుని వింటూన్న అతను అయోమయంగా చూశాడు.

"ఇన్స్పెక్టర్! నాగభూషణం ఒక వర్కింగ్ గర్లుని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. ఆమె ఇస్మాయిల్, వెంకట్రావులతో తిరుగుతోండడం చూసి, వారిద్దరినీ గుర్తుపట్టడం జరిగింది.... నాగభూషణం ఓ ప్లాన్ వేశాడు. దయ్యంగా రూపొంది వెంకట్రావు, ఇస్మాయిల్ లను తెలివిగా ఏడిపించసాగాడు. భయాందోళనలతో వారికి మనశ్శాంతి కరువు చేసి ఆ తరువాత ఇద్దరినీ చంపి తన పగ తీర్చుకోవడం నాగభూషణం వుద్దేశ్యం కావచ్చు" చెప్పుకుపోయాడు ప్రాణ్.

"వెంకట్రావు నన్ను కలుసుకున్న విషయం తెలిసి త్వరపడ్డాడు నాగభూషణం. నేను వెళ్ళేసరికి అతన్ని చంపేశాడు. ఆ సందర్భంలో వెంకట్రావు కోసం వెళ్ళిన లలిత కంట్లోపడ్డాడు హంతకుడు. ఆ సంగతి గ్రహించి దొంగిలించి తెచ్చిన కారులో లలితను సముద్రపు ఒడ్డుకు తీసుకువెళ్ళి అక్కడ ఆమెను షూట్ చేసి చంపేశాడు. లలిత అతనితో కార్లో వెళ్ళడాన్నిబట్టి హంతకుణ్ని ఆమె బాగా ఎరిగివుండాలని స్పష్టమవుతోంది...."

ఆశ్చర్యంతో నోరు వెళ్ళబెట్టి వింటూ వుండిపోయాడు మాధవ్.

"వెంకట్రావు సేఫ్‌లో వున్న ధనము, ముఖ్యమైన కాగితాలు తీసుకుపోయాడు నాగభూషణం. ఇస్మాయిల్ కి ఫోన్ చేసి వెంకట్రావును చంపేసినట్టూ, అతన్ని కూడా చంపబోతున్నట్టూ చెప్పి వుంటాడు. వెంకట్రావు చావు వార్త వినగానే అతని సేఫ్‌లో వున్న కాగితాలకోసం

ప్రయత్నించాడు. అవి మాయమయినట్లు తెలియడంతో నన్ను అనుమానించి నా మీదకు వుసిగొల్పాడు తన అనుచరుల్ని....

"ఇస్మాయిల్‌ని కలుసుకున్నాను నేను. ఆ సమయంలో పొంచియున్న నాగభూషణం అతన్ని చంపేశాడు. నేను గుర్తుపడతానన్న భయంతో నన్ను కూడా అటాక్ చేసి, చివరకు తప్పించుకుని పారిపోయాడు...."

ఆగి, మందహాసం చేశాడు ప్రాణ్. "హంతకుడు పారిపోయినా, అతని గుర్తుల్ని నావద్ద విడిచిపెట్టి వెళ్ళడంతో—అతన్ని గుర్తించగలిగాను."

"ఏమిటా గుర్తులు?" ప్రశ్నించాడు మాధవ్.

"పెయింట్ మరకలు...." అన్నాడు ప్రాణ్.

"హంతకుడు నన్ను అటాక్ చేసినప్పుడు అతని చేతికున్న గ్రీన్ పెయింట్ నా దుస్తులకంటుకుంది...."

అప్రయత్నంగా చేయి చూసుకున్నాడు సుబ్బారాయుడు.

అది గాంచి మందహాసం చేశాడు ప్రాణ్.

"బార్‌లో ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు పెయింట్ వాలాకు డాష్ ఇచ్చావు కదూ? అప్పుడు గ్రీన్ పెయింట్ నీ చేతులకు అంటుకుంది సుబ్బారాయుడూ — సారీ— నాగభూషణం!" అన్నాడు.

ఇన్స్‌పెక్టర్ వులిక్కిపడ్డాడు. "వాట్ డూ యూ మీన్?" అన్నాడు అయోమయంగా.

"ఇంకా అర్థంకాలేదా, మాధవ్? ఆ నాగభూషణమే ఈ సుబ్బారాయుడు. గడ్డాలూ, మీసాలు పెంచుకుని రూపం మార్చుకున్నాడు" అని ప్రాణ్ అంటూంటే

"అబద్ధం!" అంటూ అరిచాడు సుబ్బారాయుడు.

"షటప్, మాన్! హేతువాదంతో రెండూ రెండూ కలిపితే నాలుగవుతోందని నేను వూహించినా- నీ వ్రేలిముద్రలను వెంకట్రావు సేఫ్‌మీదా, నువ్వు నీ భార్యను చంపిన కారుపైనా వున్నవాటితో పోలిస్తే నీ నేరం రుజువవుతుంది" అన్నాడు ప్రాణ్. "నీకు నీ మిత్రులవల్ల అన్యాయం జరిగుండొచ్చు. కాని, చట్టాన్ని నీ చేతుల్లోకి తీసుకోవడం క్షమార్హంకాదు .... పైగా అన్యాయంగా లలితను కూడా చంపావు."

చటుక్కున లేచి నిలుచున్నాడు సుబ్బారాయుడు. అతని చేతిలో పిస్టల్ వుంది. గుమ్మంవైపు గెంతి, పిస్టల్ని ఇద్దరికీ గురిపెట్టాడు.

"డామిట్! యూ నో టూ మచ్, ప్రాణ్! నీ బుర్ర ఇంత క్విక్‌గా పనిచేస్తుందనుకోలేదు" అన్నాడతను. "ఇస్మాయిల్ రూంలోనే నిన్ను చంపేసివున్నట్టయితే ఇప్పుడు ఈ పరిస్థితి ఏర్పడేదికాదు....జాగ్రత్త! ఎవరూ కదలకండి....చేతులు పైకెత్తండి!"

నిస్సహాయంగా చేతులుపైకెత్తి కోపంతో పళ్ళు కొరుకుతూ వుండిపోయాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ మాధవ్.

"గుడ్! నీ చర్యతో, నాకేమాత్రం సందేహంవున్నా తీరిపోయిందనే చెప్పొచ్చు" అన్నాడు ప్రాణ్. "వెంకట్రావు సేఫ్‌నుండి దొంగిలించిన ధనమూ, కాగితాలూ ఎక్కడ దాచావ్?"

"నా ఇంట్లో దాచానన్న సంగతి చెప్పడంవలన నాకొచ్చే నష్టమేమీ లేదనుకుంటాను...." అంటూన్న సుబ్బారాయుడు—

"పిస్టల్ క్రిందపడేసి చేతులు పైకెత్తు సుబ్బారాయుడూ!" అన్న గీత స్వరం వెనుకనుండి వినిపించ

డంతో త్రుళ్ళిపడ్డాడు.

లోపల, వారికోసం డ్రింక్స్ ప్రిపేర్ చేస్తూన్న మిస్ గీత, డ్రాయింగ్ రూంలో జరుగుతూన్న డ్రామాను ఆలకించి, తొంగి చూసింది. వెంటనే రివాల్వర్ తీసుకుని మరో గుమ్మంద్వారా వీధి వరండాలోకి వెళ్ళి, సుబ్బారాయుడు వెనుకగా వచ్చింది.

రివాల్వర్ వీపుకు ఆనడంతో చేసేదిలేక పిస్టల్ నేలకు జారవిడిచాడు సుబ్బారాయుడు.

తక్షణం అతని ముందుకురికి బంధించాడు ఇన్స్పెక్టర్ మాధవ్.

డిటెక్టివ్ వంక ఆరాధనగా చూస్తూ, "యూ ఆర్ రియల్లీ సుపర్బ్, ప్రాణ్! ట్రిబుల్ మర్డర్స్ చేసిన హంతకుణ్ని ఆరుగంటల్లోనే పట్టించావ్" అన్నాడు. "నిన్ను పోలీస్ రివార్డుకి రికమెండ్ చేస్తాను."

"రివార్డు మాట దేవుడెరుగు! ఆ సమానూ నన్ను బొక్కలో తోస్తానంటూ బెదిరించకుండా వుంటే చాలు" అని ప్రాణ్ అనడంతో, ఫక్కుమంది గీత.

—:ఐపోయింది:—